

MANNEN EN VROUWEN, samen op weg met een opdracht

John & Linda Lanferman

Ik was versteld door wat ik hoorde: 'Ze heeft me verlaten en wil een scheiding; het is voorbij'. Deze woorden kwamen uit de mond van een zeer goede vriend, een uitstekende kerkleider, met wie ik het podium had gedeeld en vaak zij-aan-zij andere leiders had geholpen. Door de constante druk van de bediening en de afwezigheid die het met zich meebracht, had zijn vrouw een gescheiden leven ontwikkeld, en uiteindelijk werd de scheiding volledig.

Het is algemener geworden dan we willen geloven; de huwelijken van kerkleiders vallen in toenemende mate uiteen. Ik heb met veel andere leiders en hun vrouwen gesproken, waarvan de huwelijken, hoewel niet in onmiddellijk gevaar, maar wel heel onbevredigend waren. Veel leiders worstelen met het in balans brengen van de druk van hun bediening, gezin, huwelijk, kerk en toewijding aan God.

Op een lange internationale vlucht nam ik de tijd om een boek te lezen van een bekende leider en zijn vrouw. Ik was verbaasd door de openhartigheid van zijn autobiografie. Terwijl ze hun verhaal van succes en groei vertelden, onthulden zij ook over de prijs die dat had gehad voor de huwelijken in hun staf. De vrouw van de leider schrijft: '(...) jammer genoeg, volgden scheidingen op het ontslag nemen door stafleden, of van leiders die de gemeente verlieten. En hoe had dat anders gekund? Wat moeilijker te begrijpen is dat zoveel huwelijken het overleefd hebben. In al die jaren heb ik van de kerk gehouden, zoals ik dat altijd had gedaan, ik wilde overleven en ik kon me niet voorstellen iets te doen wat haar groei zou belemmeren. Maar wij en anderen betaalden een hoge prijs in ons huwelijk. Vroeg God werkelijk dat we deze prijs betaalden?' (*Rediscovering church*, Lynne en Bill Hybels).

Dit citaat laat zien hoe het vandaag de dag met veel huwelijken van leiders gesteld is. Ik word zeer uitgedaagd door de vraag: 'Vroeg God werkelijk deze prijs?' Natuurlijk geloof ik niet dat God aan leiders vraagt om deze prijs te betalen. Ik weet zeker dat het tegenovergestelde waar is. God bedoelde het huwelijk als een partnerschap dat ons zeer veel voldoening geeft, dat alleen maar sterker wordt door onze wederzijdse dienstbaarheid aan het plan van God. Het huwelijk moet meer zijn dan de functionele rollen die ieder heeft te spelen. God heeft iets in gedachten dat verder gaat dan wat in het algemeen uit Zijn onderwijs wordt afgeleid. Concepten van gezag en onderdanigheid zijn vaak gebruikt om een starre en compromisloze rolverdeling neer te zetten, met als resultaat een huwelijk met weinig leven. Om het benodigde perspectief te hervinden moeten we opnieuw kijken naar het oorspronkelijk plan voor het huwelijk en de dienst aan God, zoals we dat vinden in het prachtige verslag van de scheppingsorde in Genesis 1 en 2.

Gods plan voor en bedoeling met het huwelijk.

Zeven keer in het scheppingsverhaal zei God: 'en het was goed'. Plotseling worden we opgeschrikt door de woorden: 'het is niet goed'. De Heer zegt dan: 'Het is niet goed dat de mens alleen zij; ik zal hem een hulp maken, die bij hem past' (Gen. 2:18).

Twee dingen kunnen over dit gedeelte worden opgemerkt:

- God ontwierp het huwelijk om het eerste probleem van het menselijke geslacht op te lossen: eenzaamheid (Gen. 2:18-22).
- God bepaalde dat Adam een partner of 'helper' aan zijn zijde nodig had en om een metgezel te hebben in de door God gegeven opdracht, waar zij beiden voor werden geroepen (Gen. 1:28).

De term 'helper' verwijst niet naar een minderwaardige rol; het is in het Hebreeuws hetzelfde woord dat God voor zichzelf gebruikt in Psalm 46:2; 30:10; 54:6. Het huwelijk begint met een behoefte aan kameraadschap en partnerschap in de opdracht. Het huwelijk was bedoeld om wederzijds vreugde te brengen, een diepe vriendschap, intimiteit en partnerschap.

Het is evident dat Adam erg blij was met de regeling. 'Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal "mannin" heten, omdat zij uit de man genomen is' (Gen. 2:23).

Hier is het eerste liefdeslied dat ooit gezongen is, door een enthousiaste, verbaasde en verliefde man. De uitdrukking 'been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees' werd sindsdien een uitdrukking om een intieme persoonlijke relatie aan te duiden.

Na de goddelijke bedoeling met het huwelijk te hebben duidelijk gemaakt, geeft God specifieke instructies aan Adam, kort en toch volledig.

Bijbelse instructies.

'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn' (Gen. 2:24).

Deze 21 woorden zijn de meest beknopte en veelomvattende instructie die ooit gepresenteerd is over het huwelijk. Ze zijn gesproken in de context van Gods bedoeling met de mensheid; en zij definiëren het leidende principe voor alles wat we in de huwelijkse relatie plaatsvindt. Deze instructie wordt herhaald door Jezus en Paulus in het Nieuwe Testament en is daarom de definitieve verklaring ten aanzien van onze huwelijksrelatie (Matt. 19:4-6; Marc. 10:7-8; Ef. 5:31).

De eerste opdracht is 'verlaten'. Het betekent dat we opgeven, achterlaten en ons losmaken van alles wat een bedreiging zou kunnen worden voor de huwelijkse relatie, alles wat de ontwikkeling van de eenheid die God bedoeld heeft negatief zou kunnen beïnvloeden.

De tweede opdracht is 'aanhangen', een woord dat 'zich vastklampen' betekent en 'dichtbij houden', 'hechten', 'achtervolgen om gevangen te nemen'. De focus van de man is om zichzelf in liefde te verbinden aan zijn partner. Zij is geschapen om emotioneel te worden 'achtervolgd'; ze verlangt ernaar om gekend te worden, om tot in haar diepste wezen begrepen te worden. Het is een actiewoord dat bewuste actie aanduidt. Het resultaat maakt dat zij zich laat verbinden in de relatie.

In het leiden van jouw vrouw en het inplanten van jouw visie in haar, leert zij zichzelf kennen als een partner met jou. Een vrouw is bedoeld om te worden opgenomen in de opdracht van haar echtgenoot. Door de daad van aanhangen leert de man om zijn vrouw te begrijpen en haar te kennen met haar unieke gaven. Zij krijgt dan de vrijheid om met haar man bij te dragen aan hun wederzijdse goddelijke bestemming. Voor mannen is het huwelijk het eerste en voornaamste terrein van leiderschap. De man en zijn vrouw moeten tot elkaar getrokken worden in hun opdracht, die dient om het cement van hun relatie verder te versterken.

Bediening mag nooit de maîtresse van de leider zijn en zo de concurrent van de huwelijkse relatie worden. Echtparen moeten eraan werken om alles weg te nemen dat emotioneel, fysiek of geestelijk een afstand tussen hen kan creëren.

Er zijn enkele uitstekende vragen die echtparen kunnen bespreken en hen helpen om wijze beslissingen te nemen over waar ze in betrokken raken.

- Is dit iets waar God ons voor heeft geroepen of worden we beïnvloed door een nood die we zien?
- Zal dit ons dichter tot elkaar brengen of ons van elkaar verwijderen? Zal het onze relatie opbouwen of afbreken?
- Laat het liefde, toewijding en betrokkenheid zien naar mijn partner?
- Weerspiegelt deze activiteit een opdracht waar we beiden aan kunnen bijdragen?
- Welke bijdrage verwacht ik dat mijn partner in dit initiatief kan hebben?

Mannen, betrekken jullie je vrouw in de opdracht die je aan het vervullen bent? Ervaart zij dat ze als een partner met jou deelt in de opdracht? Kan zij naast jou functioneren, samen met haar unieke gaven?

De juiste balans in partnerschap in Gods opdracht brengt iets bijzonders voort; twee worden feitelijk één. Het verbazende resultaat is een vermenigvuldiging van effectiviteit.

Nieuwtestamentische voorbeelden van echtparen die samen een opdracht vervullen.

Het is duidelijk vanuit het Nieuwe Testament dat vrouwen een bijzondere vrijheid genoten om naast mannen in de kerk te dienen. Terwijl het duidelijk is dat oudsten mannen zijn, worden in alle andere gebieden mannen en vrouwen betrokken. De profetie uit Joël waar Petrus naar verwijst, toen die tot vervulling kwam op de Pinksterdag, omvat zowel mannen als vrouwen als ontvangers van de gaven, bedoeld ter opbouw van de gemeente (Hand. 2:17-18).

Paulus verwijst naar het partnerschap van apostelen samen met hun vrouwen in het vervullen van de roeping. 'Hebben wij geen bevoegdheid om een zuster als vrouw mede te nemen gelijk ook de andere apostelen en de broeders des Heren en Kefas?' (1 Kor. 9:5).

We hebben een duidelijker omschreven voorbeeld van man-en-vrouw partnerschap in Aquila en Priscilla.

- Aquila en Priscilla werden als echtpaar als behulpzaam gezien voor Paulus in zijn apostolische opdracht (Hand. 18:2-4).
- Zij genoten een effectieve cultuuroverschrijdende bediening in zowel Joodse als heidense culturen.
- Zij waren bij gelegenheid een team dat samen reisde. Paulus nam Aquila en Priscilla mee naar Syrië, en naar Efeze als deel van zijn apostolisch team (Hand. 18:18).
- Zij werden als echtpaar hooggeacht. Zij worden door Paulus in zijn brief aan de Romeinen beiden erkend als 'mijn medewerkers in Christus Jezus' (Rom. 16:3; 2 Tim. 4:19). Zij worden gelijk geprezen voor hun moed in het voor Paulus 'wagen van hun leven'. Alle kerken uit de heidenen worden gevraagd om te danken voor het partnerschap van dit team van man en vrouw.
- Zij werkten samen in het begeleiden van Apollos (Hand. 18:26).
- Zij waren een team in gastvrijheid en boden in hun eigen huis onderdak aan een kerk (Rom. 16:5; 1 Kor. 16:19).

Gods bedoeling als omschreven in Genesis, wordt door Aquila en Priscilla uitstekend naar voren gebracht.

Kameraadschap in onze opdracht is de sleutel.

Waarom blijven sommige relaties levenslang groeien en lijken andere als een tijdbom weg te tikken totdat zij uiteindelijk exploderen? Wat een huwelijk laat werken is niet moeilijk te zeggen. Gelukkig getrouwde echtparen zijn niet noodzakelijkerwijs intelligenter dan anderen. Zij hebben zich er eenvoudigweg op toegelegd om elkaar in hun huwelijk te begrijpen, te eren en te respecteren. Het is in het Nieuwe Testament duidelijk dat vrouwen in de kerk een bijzondere vrijheid genoten in het dienen naast hun mannen.

Partnerschap en kameraadschap zijn de belangrijkste bepalende factoren in een gelukkig huwelijk. God heeft onze relaties in het huwelijk bedoeld om op een stevig fundament te worden gebouwd van diepe vriendschap en van het genieten van elkaars gezelschap. Deze relatie gaat over het elkaar intiem kennen, goed weten waar de ander van houdt als wel een hekel aan heeft, over grillen, dromen en verlangens, over een blijvend respect voor elkaar en over het uiten van echte genegenheid. Het is een vertrouwd zijn met elkaars unieke gaven en hoe deze elkaar kunnen aanvullen.

Met steeds drukkere agenda's is het van vitaal belang dat we ons bewust en regelmatig inspannen om met elkaar verbonden te blijven, dat we onze verantwoordelijkheden achter ons laten om ons op elkaar te concentreren en om dingen te vinden waar we samen van genieten. Wanneer je oververmoeid bent, groeit de kans op irritaties heel snel. Als je samen groeit, krijg je meer vertrouwen om jezelf te delen in gebieden die belangrijk voor je zijn en waarin je je kwetsbaar voelt. Plan tijden in van ongestoorde communicatie en span je bewust in om elkaar te begrijpen.

Huwelijk, kinderen en bediening in balans brengen.

We worstelen allemaal om de juiste balans te vinden tussen ons huwelijk, onze kinderen en de kerk. Omdat ons huwelijk en gezin onze eerste bediening is, moeten we als een prioriteit gevoelig zijn voor hun noden. Paulus stelt dat een leider iemand moet zijn die zijn eigen gezin goed moet kunnen leiden (1 Tim. 3:4). Bij tijden hebben onze kinderen veel aandacht nodig als zij met specifieke situaties worden geconfronteerd. Op andere momenten moeten we dagen vrij nemen voor ons huwelijk. De aanspraken vanuit de bediening zullen er altijd zijn. Jezus nam zijn discipelen te midden van een succesvolle en veeleisende bediening vaak apart voor rust en ontspanning, evaluatie en gesprek. Zijn prioriteit waren de onmiddellijke relaties waar Hij in samenwerkte in plaats van de menigte.

Een gedeelde bestemming.

De sterkste huwelijken zijn die waarin zowel man als vrouw een diep gevoel van bestemming delen. Zij ondersteunen elkaars dromen en verlangens en zij bouwen aan een gevoel van gezamenlijke bestemming. Zij delen de opdracht, werken naar een gezamenlijk doel waarvoor God hen heeft samengebracht.

Bewust van ieders unieke gaven.

Het huwelijk is een partnerschap waarin zowel mannen als vrouwen aan elkaar toegewijd zijn in de ontwikkeling en uitdrukking van elkaars unieke gaven.

Het creëren van een gezamenlijke zingeving.

Het huwelijk is meer dan kinderen krijgen en opvoeden, en het delen in verantwoordelijkheden. Het huwelijk is een geestelijke eenheid waarin echtparen gezamenlijk een innerlijk leven ontwikkelen. Het helpt om een sfeer van openheid te creëren en van samen dromen. Als een echtpaar gezamenlijke zingeving, roeping en bestemming ontwikkelt, zullen conflicten minder hevig zijn en zullen onopgeloste problemen niet de bepalende factor worden in de kwaliteit van de relatie. Hoe meer je waarden, dromen en bestemming samen deelt, hoe rijker je huwelijk wordt en hoe meer het huwelijk vervulling geeft.

Jouw ideeën over bediening kunnen een loskoppeling in je huwelijk opleveren, als deze ideeën niet door je echtgenoot worden gedeeld. Mannen moeten hierin leiding geven door hun vrouwen te betrekken en op manier hen waarde en belang erkennen. Het gevoel van partnerschap met jouw echtgenoot brengt een unieke voldoening.

Het ontvangen van de inbreng van je echtgenoot.

U, mannen, moet verstandig omgaan met uw vrouw, die brozer is dan u. Behandel haar met respect, want zij deelt samen met u in de genade van het nieuwe leven. Dan staat niets uw gebeden in weg (1 Petr. 3:7 NBV).

Veel mannen hechten waarde aan het advies van andere leiders, in het bijzonder van hen die een grotere bediening of een grotere reikwijdte in gaven hebben. Tegelijkertijd kunnen deze zelfde mannen het advies van hun vrouwen zomaar naast zich neer leggen, en daarmee hen niet 'het respect te geven als zij die samen met hen de genade delen van het nieuwe leven'. De meest stabiele huwelijken zijn die waarin de man zijn vrouw met respect behandelt en haar betreft in het proces van besluitvorming.

Een echtgenoot moet de invloed van zijn vrouw willen accepteren. Als een man beslissingen neemt zonder zijn vrouw erin te betrekken, zal zij geen respect voelen. Er is geen conflict tussen de man als 'hoofd van zijn vrouw' (Ef. 2:23) met het accepteren van de invloed van zijn vrouw, die beschouwd wordt als een 'hulp die bij hem past' (Gen. 2:18). Een huwelijk zal heel onbevredigend zijn tenzij beide partners elkaar eren en respecteren.

De vroege kerkvader Tertullianus schreef: 'Hoe mooi is dan het huwelijk tussen twee christenen, twee die één huis hebben, één zijn in verlangen, één gezamenlijk leven leiden, één in het geloof dat ze uitoefenen (...) Niets scheidt hen in lichaam of in geest (...) Zij bidden samen, lofprijzen samen, vasten samen, onderwijzen elkaar, bemoedigen elkaar, versterken elkaar. Zij aan zij bezoeken zij Gods gemeente en nemen deel aan de tafel van de Heer; zij aan zij treden ze moeilijkheden en vervolging tegemoet, delen hun troost. Zij hebben geen geheimen voor elkaar; zij ontlopen nooit

elkaars gezelschap; zij doen elkaars hart nooit verdriet (...) Christus verheugt zich als Hij dit ziet. Aan zulke mensen geeft Hij Zijn vrede. Waar er twee samen zijn, daar is Hij aanwezig.'

Oorspronkelijke titel: Husbands and Wives together on a Mission

Newfrontiers magazine . volume . issue 9 . december 2004 > februari 2005